

Z cizích revuí.

MILITÄR-WOCHENBLATT, ročník 1935—36, čís. 45 z 4/6 1936. Str. 2057—2061.

Div. gen. v. v. Boltze: Feuerpläne. (Rozvrhy paleb.)

Německý Polní řád zná rozvrhy paleb při útoku na obranná postavení a v obraně. Rozvrh palby slučuje nauku o střelbě s taktikou. Při sestavování rozvrhu palby je třeba dbát toho, aby palba byla souvislá, hustá a hluboká.

Protože obránce bojuje obvykle na širších frontách než útočník, doporučuje se členit jednotky více do šířky, poněvadž tak dosáhneme hustší palebné přehrady a užších obranných úseků. Je výhodnější zastavit nepřítele mohutnou palbou před předními hranicemi hlavního obranného postavení, než jej vypuzovat z obranného postavení protiútokem. V útoku i obraně lze vždy palbu zhustit použitím kulometných rot praporů 2. sledu. Rozvrh palby určuje palebná stanoviště jednotlivých zbraní, cíle, které mají postřelovat. V obraně tvoří kostru rozvrhu palby těžké kulomety, které působí bočně. Zato lehké kulomety střelí většinou čelně.

V rozvrhu palby má být též ustanovení o účelu palby. K odražení zteče je potřeba palby nouzové (Notfeuer), které se zúčastní většinou jen samočinné zbraně. Má-li být nouzová palba v noci a v mlze dostatečně hustá, třeba nejpřednější části rot 1. sledu zesílit. Rozvrh palby stanoví též dobu zahájení palby. V boji nesmíme ovšem spoléhat jen na rozvrh palby. Boj musí velitel stále řídit.

Polní řád mluví sice jen o rozvrhu palby při útoku na obranné postavení a v obraně, ale je jasné, že rozvrh palby musí být sestaven v každém údobí boje. V ústupovém boji střelí těžké kulomety zpravidla čelně; nouzové palby není zapotřebí. Při ústupu ve dne řeší rozvrh palby palebnou podporu jednotek, které se odpoutávají.

Sledujeme-li autorovu studii rozvrhu palby, připadá nám, jako kdybychom čtli naše Vojenské rozhledy před desíti lety, kdy jsme si počali zvykat rozvrhům paleb. Dřívější německý Polní řád (F. u. G.) rozvrhy paleb neznal — objevují se až v novém

Polním řádě (T. F.) nedávno vyšlém. Jen tak pochopíme, proč je třeba německým čtenářům vysvětlovat věci nám dnes běžné.

Strana 2067—2068. Šifra 60: Haben wir beim Eintritt in das Gefecht noch eine Einheitsgruppe? (Máme při vstupu do boje ještě jednotné družstvo?) Autor polemizuje se stejnojmenným článkem uveřejněným v 37. čís. M. V. (viz recenzi článku). Jednotné družstvo je obratnější než jednotná četa. Bylo by jen třeba veliteli čety umožnit učitelnost si četu — podle potřeby — i ve dvě poločety: střeleckou a údernou. U moderního lehkého kulometu zmizelo rozhraní mezi prvkem pohybu a palby. Nemáme-li dostatek dobrých poddůstojníků, nebudeme se vracet k zastaralé taktice, ale vycvičíme si je!

—jes—

Literární přehled.

Mjři Greiner a Degener: **Krisen im Gefecht**. 12 Aufgaben mit Lösung und Besprechung. S mapami a situačními náčrtky. „Offene Worte“ Berlin W 35, 1936, 165 stran.

Kniha má být praktickým doplňkem více theoretické publikace obou autorů „Taktiky v rámci zesíleného pěšího praporu“ a je určena pro mladší důstojníky, jak aktivní, tak záložní.

Autoři nazývají „krisemi v boji“ kratší nebo delší časová rozpětí, za nichž situace dozrává k rozhodnutí, příznivému nebo neúspěšnému; přihlížejí ovšem jen k takovým situacím, které jsou skutečně kritické a ohrožují vojska osudným koncem nebo úplným zničením. Válečné dějiny jsou vojákům dobrou učitelkou a jejich taktickému studiu velmi prospívají, avšak je třeba myslet i na možné situace, vznikající novodobými bojovými prostředky. V příští válce to budou právě ony, které vyvolají takové krise v různých bojových fázích, že ani nejbujnější fantasie nedovede je předem dostatečně vystihnout. Proto je třeba doplnit studium válečných situací z historie cvičeními, jež předvídají kritické situace, podmíněné použitím moderních bojových prostředků.

K informaci uvádím témata 12 taktických cvičení, o nichž se v knize pojednává: 1. Ohrožení předvoje obchvatem (zesílený pěší prapor). 2. Rychlé prvky ohrožují zezadu pěší prapor útočící do boku nepříteli. 3. Ústup jezdeckého pluku, který v nepřehledném terénu je ohrožen obchvatem. 4. Pěší prapor zasazen k zabránění průlomu vlastní fronty. 5. Pěší prapor útokem nepřátelských rychlých jednotek odříznut od svého pluku. 6. Cykl. prapor izolovaný za ústupového

vého boje. 7. Zesílený motocykl. prapor za frontou ohrožen nepřátelskými motorizovanými silami a letectvem. 8. Pěší prapor při pronásledování nepříteli se dostal příliš daleko před ostatní jednotky. 9. Jezdecký pluk při pronásledování v týlu nepříteli. 10. Zadnímu voji (pěš. praporu) hrozí zničení. 11. Zadní voj zachraňuje silnější jednotky před zničením. 12. Pěší prapor obklíčen při ústupu v lese.

Postup autorů při zpracování jednotlivých úloh se řídí obvyklým schematem: situace (s přehlednou mapkou a náčrtem); daný úkol, resp. úkoly, řešení s posouzením situace a rozhodnutím; uvedení rozkazů a opatření velitelů s konečným rozbořením cvičení. Studované situace obsahují všechny druhy a období boje: útok ve střetném boji, útok po přípravě, obranu, protiútok, boj na zdrženou, ústupový boj a pronásledování. Vztahují se na pěší prapor, cykl. a motocykl. prapor, novodobý jezdecký pluk a jsou detailně rozvedeny i na menší jednotky, pěší roty, eskadrony, čety těž. kul., četu leh. minometů a motorizovaný bojový trén. Náležitou pozornost věnují autoři moderním zbraňům a jednotkám, všem složkám útočné vozby, letectvu, obraně proti útočné vozbě a ženijním prvkům.

Situace jsou zpracovány dosti živě, aby zainteresovaly zvláště mladší důstojníky bez válečné zkušenosti a bojových vjemů. Autoři se vynasazili vypracovat řešení velmi detailně a ve svých rozbořích situací, kterými řešení zdůvodňují a z nichž odvozují praktické poučky, jsou velmi důkladní. V mnohých případech postarádeme však hlubší psychologické motivace, kterou zvláště v takových kritických situacích nelze pomíjet. J. B.